

Sygn. akt IV P 30/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Ławnicy:	K. B., T. W.
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2019 r.

sprawy D. F.

przeciwko PPHU (...) M. D. (1) w R.

o roszczenia związane z rozwiązaniem umowy o pracę z winy pracownika – tj. ustalenia czy rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z naruszeniem przepisów i zapłatę

I. powództwo oddała w całości;

II. zasądza od powódki D. F. na rzecz pozwanej PPHU (...) M. D. (1) w R. kwotę 1580,00 (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

K. B. SSR Tomasz Cichocki Tadeusz W.

UZASADNIENIE

Powódka D. F. wniosła o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę oraz zapłatę zaległego wynagrodzenia. Nastąpiło z naruszeniem art. 52§1 pkt 1 kp z uwagi na brak ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, tj. kradzieży towarów z firmy. Wniosła także o zasądzenie na jej rzecz niewypłaconego zaległego wynagrodzenia w kwocie 4 377,00 zł oraz wynagrodzenia za nadgodziny w kwocie 624,00 zł. Wniosła także o sprostowanie świadectwa pracy w części dotyczącej sposobu rozwiązania umowy o pracę przez wpisanie informacji o wypowiedzeniu umowy o pracę przez pracodawcę. Podniosła, że 16.05.2016r. zawarła z pozwanym umowę o pracę na stanowisku krawcowa. Wykonywała jednak obowiązki wykraczające poza umowę, tj. obsługę klienta i kasy fiskalnej. Powódka nie otrzymywała także zaległych wynagrodzeń. W związku z tym powódka wystąpiła do Okręgowego Inspektoratu Pracy w O. o wgląd w dokumentację. Przez cały okres zatrudnienia wykonywała swoje obowiązki prawidłowo. Pomimo powyższego otrzymała od pracodawcy oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę, w którym jako przyczynę wskazano naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, tj. kradzież towarów z firmy. Postawione zarzuty są niezgodne z rzeczywistością. Powoduje to, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z naruszeniem przepisów. Pozwana nie wskazała w wypowiedzeniu żadnej konkretnej sytuacji, wskazując tylko ogólnikowe zarzuty. Zgodnie z aktualnym orzecznictwem przyczyny wypowiedzenia powinny być konkretne i

rzeczywiste. Powyższe uzasadnia uznanie, iż rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z naruszeniem przepisów. To z kolei uzasadnia żądanie odszkodowania.

Pozwana M. D. (1) prowadząca działalność gospodarczą pod firmą PPHU (...) w R. wniosła o oddalenie powództwa w całości. Przyznała, że zatrudniała powódkę na podstawie umowy o pracę. Przyznała także, że rozwiązała z powódką umowę o pracę w trybie art. 52§1 pkt 1 kp z powodu kradzieży, której powódka dopuściła się na szkodę pozwanej. Okoliczność ta była bezsporna, powódka przyznała się do niej w rozmowie z pozwaną dnia 23.08.2017r. Powódka potwierdziła to także podpisem pod pisemnym oświadczeniem. Powódka zaczęła kwestionować swój czyn dopiero po dwóch tygodniach i w odwecie wystąpiła do Państwowej Inspekcji Pracy ze skargą, w znacznej części nieprawdziwie ją pomawiając. Okoliczności bezsporne na dzień 06.09.2017r. uzasadniały rozwiązanie z powódką umowy o pracę z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Podniosła także, że Prokuratura Rejonowa w Kętrzynie prowadzi przeciwko powódce postępowanie karne o dokonanie kradzieży na szkodę pozwanej. Po przeszukaniu w domu powódki Policja zatrzymała dalsze materiały należące do pozwanej.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 16.05.2016r. powódka D. F. zawarła z pozwaną M. D. (1) umowę o pracę na czas określony od 16.05.2016r. do 15.11.2017r. na stanowisku krawcowej. Praca miała być wykonywana w K. w wymiarze 1 etatu z wynagrodzeniem brutto w wysokości 1850 zł miesięcznie. W dniu 0.01.2017r. strony zawarły aneks do umowy o pracę, którym zmieniły wynagrodzenie powódki na kwotę 2000,00 zł brutto miesięcznie.

(d.: umowa o pracę – k. 5, aneks do umowy – k. 6)

Powódka D. F. świadczyła na rzecz pozwanej pracę w sklepie o nazwie „Firanki.pl”, znajdującym się w K. przy ul. (...) w ramach działalności gospodarczej prowadzonej przez M. D. (1) pod firmą PHU (...) 1B. Pracowała na stanowisku krawcowej. Razem z nią w okresie do końca stycznia 2017r. pracowała A. K. (1).

(bezsporne)

Zgodnie z ustaleniami stron, wynagrodzenie za pracę było płatne do 10 dnia każdego następnego miesiąca. W razie pracy w godzinach nadliczbowych były one zapisywane przez pracownice, a następnie rozliczane w formie dni wolnych.

(d.: zeznania świadka A. K. – k. 114v-115, zeznania pozwanej M. D. – k. 211v-212)

W dniu 10.10.2016r. powódka pokwitowała otrzymanie wynagrodzenia w kwocie 1338,58 zł, ponadto za prace w soboty – 3 dni 150 zł, za dodatkowe dwa dni w kwocie 130,00 zł oraz za prac w godzinach nadliczbowych w wymiarze 8 godzin w kwocie 98,00 zł, tj. łącznie kwotę 1716,58 zł.

(d.: pokwitowanie – k. 99v)

W dniu 23.08.2017r. powódka złożyła na piśmie oświadczenie o dokonaniu kradzieży na szkodę pozwanej M. D. (1) ze sklepu (...)pl” oraz zobowiązała się do zwrotu wszystkich skradzionych rzeczy i naprawienia szkód.

(d.: kopia oświadczenia – k. 43)

W dniu 06.09.2017r. pozwana złożyła oświadczenie o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę bez wypowiedzenia. Jako przyczynę wskazała ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych, tj. kradzież towarów. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zostało przesłane powódce pocztą w dniu 07.09.2017r. Przesyłka była awizowana w dniu 08.09.2017r., powtórnie była awizowana w dniu 18.09.2017r. Następnie w dniu 25.09.2017r. została zwrócona do pozwanej.

(d.: oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę - k. 10, dowód nadania i zwrotu przesyłki – k. 98)

W dniu 06.09.2017r. powódka wystąpiła do Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w O. ze skargą na pozwaną, w której podniosła, że nie jest wypłacane jej wynagrodzenie, pracodawca nie prowadzi ewidencji godzin nadliczbowych. Ponadto pracownicy nie otrzymują imiennych raportów miesięcznych z informacją na temat wysokości odprowadzonych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne oraz wypłaconych zasiłków.

(d.: bezsporne, kopia skargi - k. 7)

W odpowiedzi na skargę Okręgowy Inspektorat Pracy w O. poinformował powódkę, iż z przedstawionych przez pracodawcę list płac wynika, że za miesiąc sierpień do wypłaty została naliczona kwota 1459,48 zł, która do dnia 22.08.2017r. nie została wypłacona. Z kolei co do raportów (...) nie posiada kompetencji do dokonywania kontroli w tym zakresie, natomiast od 01.01.2012r. pracodawca nie ma obowiązku comiesięcznego przekazywania pracownikowi tych raportów. Informacje zawarte w tych raportach pracodawca ma obowiązek przekazać do 28 lutego roku następnego. Co do pozostałych kwestii inspektorzy stwierdzili jedynie brak szkolenia okresowego z zakresu BHP, brak apteczki pierwszej pomocy i brak instrukcji udzielania pierwszej pomocy. Pouczono także powódkę o możliwości wystąpienia z pozwem do sądu o zapłatę należnego wynagrodzenia, o ile nie zostanie ono wypłacone w najbliższym czasie

(d.: informacja Państwowej Inspekcji Pracy - k. 8, protokół kontroli Państwowej Inspekcji Pracy z 19,22.09.2017r. – k. 178-186)

W dniu 08.09.2017r. powódka wystąpiła do pozwanej z żądaniem wypłacenia wynagrodzenia za przepracowane dni: 23.04.2016r., 30.04.2016r., 14.05.2016r., 28.05.2016r., 11.06.2016r., 18.06.2016r., 09.07.2016r. 27.05.2016r. oraz za nadgodziny w dniu 08.07.2016r. w wymiarze 8 godzin.

(d.: kopia pisma powódki - k. 11)

W wyniku kolejnej kontroli przeprowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy w dniu 08.11.2017r., na skutek zawiadomienia powódki, stwierdzono, iż:

- za maj 2016r powódce zostało naliczone wynagrodzenie w kwocie 784,43 zł, odbiór wynagrodzenia został potwierdzony podpisem,
- za czerwiec 2016r. naliczono wynagrodzenie w kwocie 1359,69 zł, odbiór wynagrodzenia został potwierdzony podpisem,
- za lipiec 2016r. naliczono do wypłaty kwotę 1359,69 zł – odbiór wynagrodzenia potwierdzono podpisem,
- za sierpień 2016r. naliczono do wypłaty kwotę 1359,69 zł – odbiór wynagrodzenia potwierdzono podpisem,
- za wrzesień 2016r. naliczono do wypłaty kwotę 1338,58 zł – odbiór wynagrodzenia potwierdzono podpisem
- za październik 2016r. naliczono do wypłaty kwotę 1143,03 zł – odbiór wynagrodzenia potwierdzono podpisem,
- za listopad 2016r. naliczono do wypłaty kwotę 0,00 zł,
- za grudzień 2016r. naliczono do wypłaty kwotę 0,00 zł,
- za styczeń 2017r. naliczono do wypłaty kwotę 0,00 zł,
- za luty 2017r. naliczono do wypłaty kwotę 0,00 zł,
- za marzec 2017r. naliczono do wypłaty kwotę 1459,48 zł – odbiór wynagrodzenia potwierdzono podpisem,
- za kwiecień 2017r. naliczono do wypłaty kwotę 1459,48 zł – odbiór wynagrodzenia potwierdzono podpisem,

- za maj 2017r. naliczono do wypłaty kwotę 1459,48 zł – odbiór wynagrodzenia potwierdzono podpisem,

Na podstawie list obecności oraz zwolnień lekarskich stwierdzono, iż powódka od 29.09.2016r. do końca lutego 2017r. przebywała na zwolnieniu lekarskim

(d.: protokół kontroli PIP – k. 102-113)

W dniu 25.11.2017r. pozwana wypłaciła powódce przelewem wynagrodzenie za pracę za miesiąc sierpień 2017r. w kwocie 1459,48 zł.

(d.: bezsporne, potwierdzenie przelewu – k. 172)

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 27.04.2018r. w sprawie II K 486/17 powódka D. F. została uznana winną popełnienia czynu z art. 278§1 kk w zw. z art. 37a k.k. oraz art. 12 k.k., polegającego na tym, że w okresie od 01.05.2014r. do 31.10.2015r. oraz od 15.05.2016r. do 23.08.2017r. ze sklepu o nazwie „Firanki.pl” mieszczącego się w K. przy ul. (...), gdzie była zatrudniona, działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, dokonała zaboru w celu przywłaszczenia tkanin, gipiury, dodatków do firan, taśm, 2 szpul nici, 2 koców, 14 sztuk podusze i 12 sztuk poszewek do poduszek, 3 sztuk firan na przelotkach, 1 sztuki zasłon, 2 sztuk dekoracji okiennych z wzorami w liście, 2 sztuk firan typu makarony na przelotkach na łączną kwotę 10 029,00 zł na szkodę M. D. (1), prowadzącej działalność gospodarczą o nazwie PHU (...) M. D. (1), ul. (...) w R..

(d.: wyrok Sądu Rejonowego w Kętrzynie w sprawie II K 486/17 – k. 183 akt IIK 486/17 tut. Sądu , wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 07.08.2018r. w sprawie VII Ka 611/18 – k. 217 akt II K 486/17 tut. Sądu)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlegało oddaleniu w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że stosownie do art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym (w tym w postępowaniu z zakresu prawa pracy).

Mając to na uwadze, należy wskazać, iż Sąd jest związany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z dnia 27.04.2018r. w sprawie II K 486/17, stwierdzającym popełnienie przez powódkę D. F. przestępstwa z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. oraz art. 12 k.k., tj. zaboru mienia, na szkodę pozwanej M. D. (1). Zważywszy, iż stosownie do art. 100§2 pkt 4 k.p. jednym z podstawowych obowiązków pracowniczych jest dbałość o dobro zakładu pracy i ochrona jego mienia, nie ulega wątpliwości, iż dokonanie zaboru mienia na szkodę pracodawcy stanowi ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych. Należy także podkreślić, iż taka ocena jest niezależna od tego czy ze względu na wartość mienia, czyn stanowi przestępstwo czy wykroczenia, a takiej kwalifikacji podlega nawet drobna, jednorazowa kradzież mienia pracodawcy (tak SN m.in. w wyroku z 10.11.1999r., I PKN 361/99, OSNAPiUS 2001/7, poz. 216 i w wyroku z 25.04.2013r., I PK 275/12, LEX nr 1380854). Ocena taka jest zatem tym bardziej uzasadniona, kiedy czyn powódki polegał na zaborze w celu przywłaszczenia, działaniem w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wielu przedmiotów stanowiących własność pracodawcy. Niebagatelną jest także wartość skradzionego mienia, która zgodnie z ustaleniami powołanego prawomocnego wyroku skazującego wyniosła 10 029,00 zł. Nie ma przy tym znaczenia czy wskazane w wyroku przedmioty, wskutek przeprowadzonego postępowania, zostały następnie zwrócone pozwanej czy też nie.

Tym samym fakt ciężkiego naruszenia przez powódkę podstawowych obowiązków pracowniczych jest faktem niewątpliwym. Z okoliczności sprawy, tj. w szczególności z załączonego do akt oświadczenia pozwanej z dnia 23.08.2017r. wynika, iż w tej dacie pozwana powzięła informacje o dokonaniu kradzieży przez powódkę. Oświadczenie pozwanej zostało złożone dnia 06.09.2017r., a następnie przesłane drogą pocztową na adres powódki, będąc po raz pierwszy awizowane dnia 08.09.2017r., a drugi raz 18.10.2017r. Mając na uwadze, iż stosownie do art. 61§1 k.c. w zw.

z art. 300 k.p. oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią, należy uznać, iż pozwana zachowała termin miesięczny określony w art. 52§2 k.p. do złożenia oświadczenia o rozwiązaniu z powódką umowy o pracę bez wypowiedzenia. Należy przy tym mieć na uwadze, iż w razie popełnienia przez pracownika przestępstwa, miesięczny termin określony w art. 52§2 k.p., rozpoczyna bieg od dnia uzyskania przez pracodawcę wiadomości o wydaniu prawomocnego wyroku skazującego, choćby już wcześniej upłynął miesięczny termin liczony od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o popełnieniu przez pracownika oczywistego przestępstwa (tak SN w wyroku z 17.10.2017r., II PK 278/16, LEX nr 2407826).

W tych okolicznościach, Sąd uznał, iż rozwiązanie przez pozwaną umowy o pracę z powódką bez wypowiedzenia nastąpiło z zachowaniem wymogów określonych w art. 52§1 i 2 k.p. i opierało się na rzeczywistej i istniejącej przyczynie. Tym samym żądanie powódki ustalenia, iż rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia nastąpiło z naruszeniem wskazanych przepisów jest bezzasadne i podlegało oddaleniu. Konsekwencją powyższego jest bezzasadność żądania powódki w zakresie zasądzenia odszkodowania za czas pozostawania bez pracy oraz żądanie sprostowania świadectwa pracy.

Za niezasadne Sąd uznał także żądanie powódki w zakresie zasądzenia na rzecz powódki zaległego wynagrodzenia za pracę w kwocie 4 377,00 zł oraz wynagrodzenia za godziny nadliczbowe w kwocie 624 zł. Powódka nie udowodniła bowiem zasadności żądania w tej części. Stanowisko pozwanej w tej kwestii było zmienne i nie znalazło potwierdzenia w materiale dowodowym. W szczególności powódka nie potrafiła konkretnie określić jakich miesięcy dotyczyło zaległe wynagrodzenie oraz kiedy i w jakiej liczbie zostały przepracowane godziny nadliczbowe. Znamiennym jest fakt, iż kierując do pozwanej żądanie z dnia 08.09.2017r., powódka domagała się wynagrodzenia za 8 godzin pracy w godzinach nadliczbowych, natomiast w pozwie liczba ta wynosiła 48. Powódka nie była w stanie wyjaśnić tej różnicy. We wskazanym wezwaniu do zapłaty nie było również mowy o zaległym wynagrodzeniu, w szczególności za miesiące czerwiec, lipiec i sierpień 2017r. Stanowisku powódki, co do zaległości pozwanej z wypłatą wynagrodzenia za wskazane miesiące przeczą także wyniki kontroli przeprowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy we wrześniu i listopadzie 2017r. z których wynika, iż na podstawie dokumentacji płacowej stwierdzono zaległość z zapłatą wynagrodzenia jedynie za sierpień 2017r. Natomiast wynagrodzenie za czerwiec i lipiec 2017r. zostało wypłacone w kwotach po 1459,48 zł. Odbiór tego wynagrodzenia został potwierdzony podpisem na listach płac za te miesiące (protokół kontroli PIP z dnia 19, 22.09.2017r. – k. 179). Z kolei wynagrodzenie za sierpień 2017r. zostało wypłacone powódce w toku postępowania przelewem na konto powódki dnia 25.11.2017r. (k. 172).

Przesłuchana w charakterze świadka A. K. (1) również wskazała, że odnośnie wypłaty wynagrodzenia w zakładzie pracy pozwanej nie występowały opóźnienia a wynagrodzenie było wypłacane w ustalonym terminie, tj. do 10 dnia następnego miesiąca. Z zeznań wskazanego świadka wynika także, iż regułą było udzielanie w zamian za pracę w godzinach nadliczbowych dnia wolnego, co miało miejsce zarówno co do świadka jak też powódki. Praktyka taka jest zgodna z art. 151² k.p. Z zeznań A. K. (1) wynika także, iż powódka informowała ją o zaleganiu przez pozwaną z zapłatą wynagrodzenia jedynie za wrzesień 2017r.

W ocenie Sądu, w okolicznościach sprawy brak podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań świadka A. K. (1). Wobec tego Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanego świadka. Jednocześnie mając na uwadze zgodność zeznań pozwanej M. D. (1) z zeznaniami tego świadka, Sąd dał również wiarę zeznaniom pozwanej.

Sąd odmówił natomiast dania wiary zeznaniom świadków: M. C. – konkubenta matki powódki (k. 81v-82), K. G. – matki powódki (k. 82) i G. F. (k. 82v). W części dotyczącej popełnienia przez powódkę przestępstwa na szkodę pozwanej są one bowiem sprzeczne z ustaleniami prawomocnego wyroku z dnia 27.04.2018r. w sprawie II K 486/17. Natomiast w części dotyczącej pracy powódki w godzinach nadliczbowych i zalegania przez pozwaną z wypłatą wynagrodzenia, świadkowie ci nie posiadali własnej wiedzy, a ich informacje pochodziły jedynie od samej powódki i były one sprzeczne z zeznaniami A. K. (1) i pozwanej, którym Sąd dał wiarę oraz dokumentami urzędowymi w postaci protokołów kontroli Państwowej Inspekcji Pracy.

Należy także wskazać, iż podnoszony przez powódkę fakt, iż podpisy na listach płac za miesiące czerwiec i lipiec 2017r. nie należały do niej, nie został udowodniony. W szczególności postępowanie karne prowadzone przez Prokuraturę Rejonową w Kętrzynie w tej sprawie zostało prawomocnie umorzone postanowieniem z dnia 24.04.2018r. (k. 116 akt PR Ds. 561.2018 DP Prokuratury Rejonowej w Kętrzynie)

W tych okolicznościach Sąd uznał, iż powódka na datę wyrokowania nie wykazała faktu zalegania przez pozwaną z zapłatą wynagrodzenia.

Mając to na uwadze Sąd oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 k.p.c., obciążając nimi powódkę jako stronę przegrywającą sprawę. Wysokość tych kosztów Sąd ustalił na podstawie §9 ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z §2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.) przy uwzględnieniu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.